1.สร้างและพัฒนาหลักสูตรโดยใช้วิถีชาวบัว

การพัฒนาหลักสูตรเชิงวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา เนื่องจากหลักสูตรถือเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดทิศทางของการเรียนการสอนให้เป็นระบบ มีเป้าหมายที่ชัดเจน และสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนในทุกมิติ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพจะช่วยให้ครูสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรเชิงวิชาการยังช่วยให้เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้มีความทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม วิทยาการ และเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา ช่วยให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพ พร้อมต่อการดำรงชีวิตในสังคม และสามารถแข่งขันในโลกยุคใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

	๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงา	ระดับเชี่ยวชาญ	**สามารถประเมินระดับ**

ความสามารถเมื่อจบชั้นปี หลักสูตร 68	ผลลัพธ์การเรียนรู้ชั้นปีของสถานศึกษา	ระดับความสามารถพื้นฐานเมื่อจบการศึกษา	ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ปรับปรุง
1.เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับวัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดงความงามได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะ โดยประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ชุมชน ท้องถิ่น 2.การเข้าร่วมกิจกรรม และชื่นชมผลงาน	๑. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงามจากการสัมผัส รับรู้ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและผลงานศิลปะ**อธิบายถึงแรงบันดาลใจ** และความความรู้สึกของตนเอง ชื่นชมของตนเองเกี่ยวกับผลงานศิลปะและบูรณาการเชื่อมโยงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้วยงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์)	ระดับชำนาญการ	
	2.สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เรื่องราว**ใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เชื่อมโยงกับตนเอง** ครอบครัว โรงเรียนและท้องถิ่นด้วยการเชื่อมโยงส่วนประกอบทางทัศนศิลป์ จ้องค์ประกอบทางศิลปะเป็นผลงานทัศนศิลป์ได้อย่าง**หลากหลาย** และประยุกต์ใช้เทคนิควิธี	ระดับชำนาญการ	

ทางศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) และ วัฒนธรรม ของโรงเรียน/ชุมชน	การไหม่ด้วยกระบวนการกลุ่ม และเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ ให้สอดคล้องกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น		
	๓. **ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ** ทำนองเพลงและ**สื่ออารมณ์ของบทเพลงได้อย่างถูกต้อง** ใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลง จำแนกและเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างของแนวเพลงและเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน **ดนตรีสากล**จากภาพและเสียงตนเอง	ระดับเชี่ยวชาญ	
	๔. ขับร้อง และ**บรรเลงรวมวงดนตรีพื้นบ้าน วงดนตรีไทย วงดนตรีสากล**ประเภทต่าง ๆ ผสมผสานเป็นแนวเพลงร่วมสมัย ด้วย**ความมั่นใจ ถูกต้องตามทำนอง** จังหวะ และมีความไพเราะ เผยแพร่ผ่านสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ รับฟัง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีของตนเองและผู้อื่น ด้วยความสุภาพและสร้างสรรค์ ชื่นชม และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรม วันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ	ระดับชำนาญการ	

ภาพการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตรโดยใช้วิถีชาวบัวเป็นฐาน

1 รับบวช
2 บังบุชา
3 ชีวิตพัฒนา

